Ч. 258. Четвер 26 (13) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісарский ювілей. — Внутрішне положенє. — Знесенє конституциї в Персиї. — Реформа німецких фінансів.

Після офіцияльної проґрами двірских торжеств з нагоди 60-лїтного цісарского ювилею відбуде ся дня 2 грудня о год. 10·30 по полудни в придворнім Замку у Відни богослуженє з „Te Deum" в присутности цісаря і членів цісарскої родини. О 11 год. буде торжественне богослуженє в церкві сьв. Стефана, урядженє двором для запрошеної публики. Відтак зложить цісарска родина поклін цісареви в Замку. О 1 годині з полудня прибудуть міністри і всякі достойники з желанями. О год. 4·30 родинний обід з церемоніяльній салї, а рівночасно й маршалківский обід. На 7 год. назначена ґальова вистава в придворній опері. В четвер 26 с. м. приймає цісар о 11 год. по полудни чолобитну депутацию римо-католицкого, гр. ориентального та протестантского духовеньства. Потім прийме цісар католиків з Босни і Герцеґовини і чолобитню всїх жидівских віроісповідних громад з цїлої Австриї. В пятницю 27 с. м. зложить чолобитню о 11 год. дополудня австрийска шляхта, в суботу 28 с. м: о 11 год. державні урядники, в понеділок 30 с. м. о 11 год. обі палати державної Ради, 17 соймових репрезентаций та президия Ради міста Відня. — Дня 2 грудня буде замкнена віденьска біржа.

Посольска палата збирає ся по чотиромісячній перерві на нову сесию в четвер, а вже на вчера і нині скликані поодинокі клюби парляментарні, щоби нарадити ся над становищем супротив подій, які склали ся послідними часами і про справи, які поставлено на дневній черзі першого засїданя, на котрім новий президент міністрів виголосить проґрамову заяву. Нема сумніву, що бар. Бінерт займе в тій промові становище зазначене у відручнім цісарскім письмі до него зверненім і висловить ся про повірену єму задачу утвореня парляментарного кабінету. Бар. Бек і по утвореню теперішного міністерства не перестав вести переговорів з провідниками сторонництва і буде їх і тепер продовжати, хоч, як звіщають віденьскі дневники, не буде відбувати спільних конференций партийних. Головною задачею теперішного правительства єсть передовсїм полагодженє буджетової провізориї і предложеня про анексию Босни і Герцеґовини. З того самого жерела зазначують, що Чехи бажають то послїдне предложенє вихіснувати для виторгованя яких уступок для себе, чому знов німецкі сторонництва будуть рішучо противити ся.

Після всякої імовірности деякі сторонництва схотять виступити з наглими внесенями в справі лїтних і осїнних подій в Люблянї, в Берґрайхенштайн і в Празї, а позаяк розправа над тими внесенями наглими могла би значно протягнути ся і спинити скоре ухваленє згаданих державних конечностий, то правительство певно постарає ся о поставленє тих предложень дорогою наглих внесень на дневній черзї, щоби собі забезпечити першеньство.

Як доносить Zentrum, аґітують в ческім таборі за тим, щоби теперішному правительству ухвалити наглість босаньского предложеня лише в першім читаню, а ухвалу другого і третого читаня відрочити аж до утвореня парляментарного міністерства. Бар. Бінерт неперечно буде отже в тім напрямі вести переговори з провідниками сторонництв, щоби переконати ся, чи утворенє парляментарного кабінету мало би тепер лїпші вигляди, як перед тим.

Міністер др. Жачек розпрощав ся в Бернї з кр. видїлом, де занимав місце віцемаршалка, а в єго честь дала „Ческа Бесїда" бенкет. При

---

13)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Ахмедова криниця стоїть саме перед майстерским ділом християньскої штуки будівництва з візантийских часів, перед церквою призваня „Мудрости Божої", званої по грецки „Ґаґія Софія", з котрої Турки зробили мошею і назвали „Ая Софія". Ще нині всї, що не кленуть ся на бороду пророка або на голову султана, не сьміють входити до сеї сьвятинї „царскими дверми", лиш мусять іти низьким темним коритарем до „свинячої фіртки". Для християн єсть то обида, але щож робити, коли християн лиш сюди пускають, тай то не завсїґди, хиба що хтось дасть добрий бакшіш — а в сьвятий місяць треба таки добре заплатити.

Отже дня 27 сьвятого місяця Рамазана вибрав ся я зі своїм драґоманом з Пери до Стамбула. Вже на мості видко було ярко сьвітячі круги на мінаретах, на котрих довкола ґалєрий горіло безчисленне множество лямпок. Громади старих і молодих мужчин, слухаючи голосу муецціна, спішили тою самою дорогою, що вела попри город таємничого „старого Сераю" до найвеличавійшого на сьвітї дому Божого, до Аї Софії. Драґоман запукав до великої шкіряної занависи, що замикає вхід і небавком вийшов ввічливо усьміхнений слуга мошеї, котрий наложив нам на ноги великі повстяні виступцї. Але не з обави, щоби ми де в якійсь королївскій палатї не поваляли нашими чобітьми помосту, лиш в тій сьвідомости, що ми ґяври не достойні ступати своїми ногами безпосередно по земли мошеї та по розстелених на ній диванах до молитви.

Наконець вийшов я по довгих, дуже довгих сходах на ґалерию і станув посеред сего чудно величавого будинку. Не забуду нїколи того враженя, якого я тут зазнав. Підо мною шумять і порушають ся мов филї тисячі а тисячі людий, що уставили ся рядами звернені лицем до Мекки та слухають голосу духовника, котрий проводить молитву і сьвятими словами корану сповіщає сьвітови славу Аллаха. Море сьвітла ловить за очи, а ревна побожність віруючих, що впавши на колїна бють поклони і чолом дотикають землї, підносить дух і думки видця та заставляє і єго слати свою молитву до Всемогучого. Нїякий чоловік із західної Европи не годен оперти ся тому величезному враженю сеї хвилї. Бо то преці не звичай без мисли, що потягає музулманина до єго дому Божого, лиш жива кріпка віра, що Аллах сам зве громаду своїх вірних перед своє обличе, що приймає їх молитву і хоче єї вислухати, що побожних нагородить вже на сїм сьвітї і возьме їх в свою ласкаву опіку, котра лиш сама одна годна довести і ґаздівство і жінку і дїти та всїлякі дїла щоденного житя до доброго і благословенного кінця.

Як глубоко вкорінена тота віра в Аллаха у кождого поодинокого музулманина, можна побачити що дня на кождім кроцї. Лодкар, коли надходить один із тих пяти часів молитви, що приписані на день, клякає в своїй лодцї, візник злазить з воза і молить ся щиро обернений лицем до всходу а так само молить ся і міністер або який найвисший достойник в комнатї свого уряду, не оглядаючись на то, що в комнатї суть може чужинцї иншої віри. Кожда грамота, хоч би єї зміст і не знати як був маловажний, зачинає ся словом „бісмаллах", що значить „в імя Аллаха", а се слово надає кусникови паперу такої сьвятости і ваги, що єго треба старанно зложити і добре сховати. То Аллах так дав, що пануючий султан і каліф велів н. пр. в 1893 р. виплатити побожним імамам (духовникам) щедру нагороду за то, що внаслїдок їх молитви по кількох місяцях посухи упав благодатний дощ.

Той сам Аллах повів дикі орди ісламских завоєвателів до нечуваних побід — він зробив перед 453 роками султана Могаммеда II. неоспоримим паном „Брами щасливости", як то по турецки ще й нині Константинополь називають. В імени Аллаха застромив султан на церкві „Сьвятої Софії" півмісяць на місце хреста. В слїдуючім розказу дещо з історії сеї мошеї та й що довелось менї довідати ся із уст народа.

Церков призваня Сьв. Софії в Константинополи побудував був первістно грецкий цісар Константин Великий, але она була погорїла підчас ворохобнї, яка настала була ізза прогнаня патріарха Хризостома; єї відбудував від

обох нагодах виголосив він промови, в котрих зазначив, що горячим єго змаганем буде, довести до порозуміня між Чехами а Німцями, що єсть також задачею теперішного правительства, щоби приготовити основи до того. Замітити годить ся, що цісар, заприсягаючи мiністра др. Жачка, висловив надію, що він буде про се дбати, як і доси в тім напрямі ділав на Мораві.

Віденьска праса обговорюючи урядовий комунікат, виданий з оногдашної ради міністрів, каже, що представленя австро угорского правительства, звернені до Туреччини, містять в собі імовірно пропозицию користну для Туреччини на зміну договору між Австро Угоршиною і Туреччиною; а іменно хотять признати Туреччині користнійшу митову тарифу з нагоди нового торговельного договору. Дальше хоче Австрия підпирати Туреччину в переговорах з Болгариєю.

Як би відповідь Туреччини в справі залишеня бойкоту австрийских товарів не вдоволила австрийске правительство, то спільні міністри відбудуть другу конференцию, в котрій взяв би участь також міністер війни. Здогадують ся, що першим репресийним кроком була би постанова, щоби з кождим товаровим кораблем Lloyd-а їхав у турецкі порти австрийский воєнний корабель.

Що до торговельного договору з Румунією здогадує ся „N. fr. Presse", що переговори будуть на ново розпочаті в січни. Коли би приняте торговельного договору з Сербією внаслідок ворожого становища сербского правительства стало ся неможливим, тоді Румунія одержить більші користи, особливо що до довозу мяса.

Що до переговорів між Болгариєю а Туреччиною, то Австро Угорщина має намір підперти жаданя Туреччини в справі всхідних зелізниць. Що до Чорногори то Австро-Угорщина має значний вплив на торговельний рух з Чорногорою, а в кождім случаю може єго значно спинити, коли би чорногорске правительство дало до того причину.

Вислідом оногдашної конференциї має бути то, що обєм парляментам буде предложений торговельний договор з Сербією. „Die Zeit" на підставі інформациї з парляментарних кругів зазначує, що в ходу оногдашної спільної наради пп. Міністрів виходить, що правительство внаслідок політичних відносин, пануючих в Сербії, не прикладає вже тепер великої ваги до скорого парляментарного полагодженя торговельного договору в Сербією. Головні перепони ставлять німецкі аґрарці з Чех, котрі тепер виступають против договору з Сербією.

Шах перский по довгих борбах зі сторонниками Меджлісу важив ся на рішучий крок. Іменно як доносять депеші з Тегерану, постановив знести конституцию перску, надану єго вітцем Музафер-Еддіном. Вчера мала бути відчитана по всіх мечетах Персиї проклямация шаха, котрої головний зміст: Ми прирекли скликати парлямент до дня 14 падолиста. Ми були готові додержати слова. Коли однак представники люду заявили устно і письменно, що не бажають собі конституциї, та коли те саме заявило духовеньство і як ціле населене просило, щоби парляменту не скликати, то ми рішили сповнити те бажане, тим більше, що парлямент є провокациєю з огляду на постанови ісляму. Парлямент на будуче не буде вже скликаний під ніяким претекстом. Помимо того ми видали відповідні прикази, щоби берегти справедливість.

В дебаті над реформою державних фінансів Німеччини заявив бар. Ріхтгофен іменем партиї консервативної, що она загалом згоджує ся на нові податки з винмком податку від спадщини. Социялдемократ Ґеєр виступив против податків посередних, а за те домагав ся покриваня нових видатків відповідним підвисшенем податку спадкового та заведенем державного податку від майна. Князь Гоцфельд ім. державної партиї виступав против горівчаного монополю і податку спадкового, а за те домагав ся оподаткованя і то не лише електричної сили але й всякого природного жерела сили.

На суботнішнім засіданю замітив центровець пос. Шпан, що переведене плянів державного секретаря було би получене з щорічним обтяженем населення 9-ти міліонами марок, а пос. Дзембовский вказував на те, що як то сказав Рувіє — ніяка держава не єсть так богата, щоби могла рівночасно дбати і про сильне войско і про сильну фльоту та ще й про охорону робітників. Впрочім заявляє, що не має довіря до правительства, яке не дає рівних прав виборчих для населеня, а до того заострює національні і суспільні ріжниці.

На вчерашнім засіданю парляменту закинув пос. Вімер (партия вільнодумно людова) правительству, що оно нарушило рівновагу державних фінансів через марноване соток міліонів на антипольску політику і на войско та жадав конституцийної поруки за ведене політики і порядкованя фінансами. Пос. Шрадер виступав також против пропонованих реформ і заявив, що та реформа побільшить в 1913 р. державні довги о 1 міліярд. Мін. скарбу Райнбабен полемізував з попередними бесідниками, а окремо заявив ся, ще є за тютюновим оподаткованем.

так цісар Теодозий II., але она згоріла знову в 532 р. підчас ворохобні циркових партий, знаної під іменем „Ніка" („побіджай"). На місци спаленої побудував на приказ цісаря Юстиніяна будівничий Антемій з Траллеса нову церков. Десять тисячів робітників працювало день в день около нового дому Божого а сам цісар, убраний в полотняну туніку, доглядав будівлі, котра борзо поступала. Коли він по пяти роках, одинайцять місяцях і десяти днях неутомимої роботи велів церков посьвятити, він дозвав ся одушевленими словами: „Слава Богу, що удостоїв мене докінчити се велике діло; я побідив тебе, Саламоне!" Було то в роцї 537 Але вже в 558 р. настало так страшне землетрясене, що завалила ся велика баня. Тодї будівничий Ізідорос з Мілету виставив нову баню в роцї 564 а в 36 панованя цісаря Юстиніяна відбуло ся друге посьвячене.

Так станула найвеличавійша церков на сьвіті коштом, котрий після теперішного численя виносив 24 міліонів корон. До будови сеї церкви звожено найціннійший материял мармoровий і камінний з Малої Азиї, з Грециї і грецких островів, з Єгипту, Африки і Ґалії. Вісім мармoрових стовпів, які уставив був цісар Аврелиян в сьвятини сонця, дарувала якась Римлянка; других вісім стовпів з зеленого мармору із сьвятині богині Дияни в Ефезі дарувала рада громадска того міста, хотячи в той спосіб позискати собі ласку цісаря. Ще нинї двигають они величезну баню, що спочиває на круглім підмурованю і має в промірі 34 метрів, та ждуть яко німі сьвідки тих часів, коли християньский хрест стане знов на місци півмісяця, котрому в 1453 р. мусів уступити ся. З Перґамону спроваджено величезні урни, обелїски і мармoрові плити, одним словом поспроваджувано до будови з ріжних поганьских сьвятинь все, що лиш в них було догідного і цінного.

Одушевлений побідою впав султан Могаммед II., званий Фашіх („завоєватель"), до церкви; многим тисячам християн, що там були сховали ся, зроблено смерть на місци а султан дня 26 мая 1453 р., стоячи на трупах, зарубав своїм кровавим мечем один із стовпів в північній части сьвятині, котрий ще до нинїшного дня має на собі той знак від меча. Чужинцям, що приходять оглядати мошею, показують на стінї ще й кроваву відбитку руки султана Могаммеда, але она якось занадто сьвіжо і виразно виглядає.

Не забуду нїколи того враженя, яке робить величезна подовгасто кругла баня софійскої мошеї, що свобідно уносить ся у воздусї. Мимо волї ловить ся чоловік за голову і питає чи то людска рука і людский дух вкрили той величезний простір сею високо вистаючою кришею?

Внутрішне украшене єсть на переміну богате і поєдинче. Стіни, що були колись покриті венецияньскою мозаікою на золотім днї і представляли сцени з біблійної історії, забілені вапном і роблять враженє звичайности. Лиш крила чотирох ангелів під банею і Христос величезних розмірів видніють ся зпід тинку і причиняють ся до піддержуваня тої надії, що Ая Софія стане знов колись християньскою церквою.

Великі зелені вивіски зі славними калїґрафіями Мустафи Челебі, поблискуючі завішені підсьвічники і сотки ковріь, що покривають помiст, походять вже з турецких часів. Тоті дорогоцінні коври по найбільшій части зеленої краски, суть всї дарунками побожних музулманів для мошеї і були в Мекці посьвячені. Подовгасті коври до молитви мають в першій третині діри, щоби вірні підчас молитви могли крізь них цїлувати землю. Дотикати ся землї лиш посередно через ковр означало би гордість.

Турки розповідають собі, що ся сьвятиня була вже від самого початку призначена для приклонників пророка Магомета. Цісар Юстиніян, кажуть, велів повести фундаменти аж до глубини моря. Аж ось одного дня будівничий щез. Надармо шукали за ним через сїм літ, аж одного дня явив ся він сам перед цісарем, котрий загрозив єму смертию. Він сказав тоді: Видиш, володітелю, що будова осїла ся в два хлопа глубоко. Як би я був будував дальше, заким би фундаменти осїли ся, то була би ціла сьвятиня завалила ся. Будівничий ужив тоді стовпів зі сьвятинї Саламона. Будинок був майже готовий, аж завалила ся баня. Єї побудували другий і третий раз а она знов завалила ся. То було за часів пророка, котрий довідав ся о тім від якогось християньского купця з Дамаску. Він взяв тоді дорогоцінну судинку, наповнив єї водою, котру змішав з водою зі свого рота, замкнув судинку і дав купцеви, щоби він передав єї будівничому в Константинополи. „Нехай змішає ту воду з землею і тим ліпить камінє банї; она буде тоді вічно стояти а колись мій нарід буде під неї величати моє імя". Так і стало ся.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 25-го падолиста 1908.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс комісарів повітових: Йос. Збишевского з Подгуржа до Гарнова, дра Стеф Таньского з Кольбушової до Яворова і Людв. Виковского з Тарнова до Кракова; концепістів Намістництва: Стан. Королевича з Велички до Кольбушової, дра Юл. Ямпольского зі Львова до Дрогобича і дра Стан. Солянького зі Львова до Подгуржа, вкінци практиканта концепт. Намістництва Фел. Сосницкого зі Львова до Живця.

— **Сїльский листонос.** З днем 1 грудня заводить ся при ц. к. уряді почтовім в Замарстинові службу сїльского листоноса для місцевости Голоско велике.

— **Дрібні вісти.** З днем 23 с. м. заведено в відділї телеґрафічнім і телефонічнім при уряді почтовім в Бориславі цілоденну і цілонічну службу. — В наслідок нещастної любови пострілив ся два рази 26-лїтний зелїзничий робітник Василь

Хомяк. Раненого відвезено до шпиталю. Хомякови не грозить утрата житя. — Сьмілої крадежи допустив ся вчера якийсь злодій в трамваєвім возі у Львові. Сів він побіч п. С. Тенчаровскої, жінки бухгальтера, отворив торбину, яку держала в руції і виймив з неї полярес з квотою 47 К, а відтак спокійно висів на найблизшім пристанку.—В Чернівцях ширить ся так сильно шкарлятина, що рада здоровля замкнула всї школи народні і жіночий лїцей. — В Побужавах, каменецкого повіта вибух сими двами великий пожар на фільварку Є. Е. гр. Казим. Баденїого і знищив два будинки і інвентар мертвий вартости 8600 К та збіжа на 27.000 К Огонь мав бути підложений.

— Репертуар руского театру в Стрию. (Саля „Народного Дому“. Початок о годині 7 вечером).

В четвер, дня 26 падолиста с. р. Новість! „Романтичні“, комедия в 3 діях К Ростанда.

В суботу, дня 28 падолиста с. р. Другий раз: „Жидівка“, опера в 5 діях Галевйого. Гостинний виступ М. Шляфенберга і О. Нижанковского.

В недїлю, дня 29 падолиста с. р Новість! „Арсен Яворенко“ (На громадскій роботї) народна драма в 5 діях Б. Грінченка.

Ві второк, дня 1 грудня с. р. „Продана наречена“ опера в 3 діях Ф. Сметани.

— Ц. к. Академія музики і літератури. Оногдашна Wiener Ztg. доносить, що удержавнене віденьскої консерваторії вийде в житє 1 січня 1909 р. Нове заведенє буде носити назву: „Ц к. Академія музики і літератури“. Рівночасно буде іменована кураторія, на якої чолї стане мінїстерский радник в мін. просьвіти др. Карль Лінер.

— Гостина німецкого бальона в Росиї. Шлеске товариство для воздушної плавби доносить, що як бальон „Шлеск“ який підніс ся в суботу в північно всхіднім напрямі із Вроцлава до Кротошина і Зеркова, приблизив ся до росийскої границї, сейчас дали до него, мабуть граничні коваки, 15 стрілів мимо того, що в ясний день виразно видно було німецкий стяг. Послїдний стріл влучив в кіш бальона, але не зранив нікого. Коло Жміна бальон завернув назад.

— Про криваву бучу на віденьскім університеті доносять такі подробиці: Італїяньскі студенти повідомили ректорат університету, що поновлять демонстрацію за італїяньским університетом. Представителї італїяньских студентів прирекли, що в авлї Італїянцї анї не будуть співати, анї промовляти. О 9 год. зібрали ся італїяньскі студенти в авлї, де вже були також німецко національні студенти. З гурти Італїянців крикнув хтось: „Най живе живе італїяньский університет в Триєстї“, а у відповідь на те стали Німцї свистати. Тодї стали Італїянцї співати гимн Ґарібальдія а Нїмцї Wacht am Rhein. Прийшло до бійки палицями, в якій поранено богато студентів. Педель, що інтервенював, побито також. Нїмецкі студенти жалували ся на те, що Італїянцї мають при собі револьвери, палицї з зелїзним окованєм і т. и. Серед бійки впало нечайно кілька револьверових вистрілів; стріляли Італїянцї, які поранили кількох студентів. Після того Італїянців виперто з авлї. Полїция арештувала богато студентів та обсадила доступ до університету. Відтак пішла полїция до каварнї, що находить ся біля університету, та переревела ревізию студентів, які там були, пошукуючи за збрую. В ректорскій канцелярії зложено найдені штилети, револьвери й палицї. Раневих було по обох сторонах 33 студентів. З поміж 30 і кількох арештованих студентів випущено на волю 20, а прочих відставлено до карного суду. Сенат університету зарядив строге слїдство і замкнув університет аж до дальшого зарядженя. О скілько показує ся з дотеперішного слїдства, вину бучі поносять італїяньскі студенти. — З огляду на можливі бучі замкнено вчера і політехніку віденьску.

— З Наукового товариства ім. Шевченка. На засїданю Видїлу дня 16-го с. м. розглянено подання, що вийшли в справі надання стипендийних запомог з фонду пок. Антона Бончевского і розділено їх з уваги на значне число петентів на три рівні части по 134 К та признано отсим студентам: 1) Антонови Дьобкевичови, студ. фільософії; 2) Василеви Ґерулї, студ. медицини; 3) Антонови Крушельницкому, студ. фільософії, всїм у Львові.

— Печери в Кривчу. В сали руского „Сокола“ у Львові виголосив минувшої недїлї п. Клим. Ґутковскии інтересний відчит про відкриті собою печери в Кривчу. Подавши коротко історию відкритя, перейшов до чисто наукових своїх розслїдів. Для зрозуміня річи виложив, як з маґми (плинної огневої маси) формували ся верстви, дальше які маємо теориї про їх утворенє та дуже цікаво виказав, як з творячих ся чимраз новійших верстов повставало і постепенно розвивало ся житє, демонструючи притім образами скаменїлости кождої формациї. Відтак перейшов до характеристики будови Поділя, опису Кривча а вкінци подав докладний опис гори, в якій знаходять ся ті печери. Поясннвши ґеольоґічну будову сеї гори, переходив поодиноко кожду верству, з яких она складає ся, а спинившись над верствою ґіпсу, виказав, в який спосіб мусїли повстати в тих покладах ґіпсу печери а в печерах сталяктити, фіранки та кришталї, а вкінци чому нема сталяґмітів. Рівночасно показував пречудні окази всякого рода кришталів, які лиш там знаходять ся. При описї будови самих печер демонстрував фотоґрафіями, які поробив в печерах, вправляючи в подив своїх слухачів, котрі по скінченім відчитї нагородили его заслуженими оплесками. Годить ся зазначити, що печери в Кривчу то найбільші з печер в ґіпсї, які знані доси на цілій земли.

Телеґрами.

Відень 25 падолиста. Wiener Ztg. оповіщує розпорядженє цїлого мінїстерства в справі наданя посад слуг державних і підурядників.

Відень 25 падолиста. Ректор університету видав оповіщенє, в котрім звертає ся в як найостріших словах против італїяньских студентів. Поведенє їх називає грубим насильством, злочином, який не дасть ся оправдати. То поведенє, якого метою мало бути мниме жадане культурне, не годить ся нї з честию студентскою нї з горожаньскою. Ректор заповідає найстрожше покаранє виниих. Вчера перед полуднем відбула ся в авли університетскій судова ревізия.

Гам 25 падолиста. Дирекция копальні доносить, що вчера по полудни в закопі „Радбот“ дав ся чути носий сильний вибух.

Париж 25 падолиста. В войсковій комісиї палати послів мінїстер війни домагав ся значного побільшеня артилериї.

Льондон 25 падолиста. Times доносить, що знесенє конституциї в Персиї потягне за собою міжнародні заплутанини, бо правительства Анґлії і Росиї постановили інтервенїювати в користь привернення конституциї. — В Константинополи кольонїя перска під проводом свояка шаха, князя Сабага, відбула велике віче, на котрім запротестовано против знесеня конституциї.

Відень 25 падолиста. Neues Wiener Journal приносить з Білгорода цїлий ряд подробиць, з котрих показує ся, що сербске правительство безнастанно ладить ся до війни; громадить военні материяли, мобілізує армію і уоружує ватаги.

НАДІСЛАНЕ.

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах. Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посп**і**шні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): **7·01, 11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·21,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): **6·40**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много павь (межи иншими з нешлюб. дітьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тільки панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Високий заробок

може собі кождий здобути через продаж письма взбуджаючого дуже високе заінтересоване в язиці рускім. В кождім домі радо купують. Добрі услівя. Близших інформаций безплатно

ОТОН ТОМА в Штуттґарті.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт в росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в серединї овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайєе на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерии, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

В друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).